

SAMOBORSKI LIST

Glasilo za lokalne interese.

God. XIII.

U Samoboru, 1. rujna 1918.

Br. 17.

Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. — PRETPLATA na pol godine za domaću K 3-30, vanjska K 3-50, a inozemstvo K 4-50.

Uprava i uređništvo nalazi se TRG LEOPOLDA SALVATORA, br. 3 (tielarska 2. sek.)

OGLASE, prema upravi, prema oglasnom. Za oglas, koji se više puta uredjuje, daje se znatan popust. Rukopisi se ne vraćaju.

Naš vodovod i požarna sigurnost.

Poznata je danas činjenica, da vodovodi uz svoju glavnu svrhu, da pučanstvu pruže dovoljno pitke i zdrave vode, služe i u vatrogasne svrhe. Na stanovitom razmaku postavljaju se hidranti ili vodopusti, na koje se u slučaju požara pričvrste cjevine i odanle štrca na goreći objekt iz neposredne blizine i tako gasi vatra. S pomoću tih hidranata uspješno se bori protiv bijesnoga elementa, a dosadašnja praksa dokazuje, da su vodopusti prava blagodat za pučanstvo, a jednako i za požarnike, kojima je povjerena odbrana od požara.

U Samoboru ima hidranata, no ovih je preman broj. Osim toga sve do par mjeseci tnatrag nijesmo imali ni vodopustnih nastavaka t. j. nijesmo mogli upotrijebiti vode iz hidranata za gašenje požara. Imali smo i prilike vidjeti, gdje se zbio požar tik uz hidrant, a požarničko društvo nije se moglo poslužiti uz najbolju volju njime. To je bila žalosna pojava i samo se čudimo, da je ovoj jednoj eminentnoj potrebi tako kasno udovoljeno. Baš je izgledalo, kao da samoborci moraju izgorjeti i pokraj vodovoda.

I općina i požarničko društvo obraćalo se molbom na pozvane faktore, da se dostave vodopusti (i jedva

sada uspjele), a osim toga zamoljen je naš odlični vatrogasni stručnjak iz Zagreba Mirko Kolarić, da razgleda te hidrante u pogledu njihove sposobnosti za vatrogasne svrhe. On je u nazočnosti zastupnika trg. općine i požarničkoga društva obavio izvidjaje i konstatovao: „da s obzirom na ustanovljenu snagu samoborskoga vodovoda može se prigovoriti neobično velikoj međusobnoj udaljenosti pojedinih vodopusta te bi u interesu javne sigurnosti protiv požarnih nezgoda i šteta neophodno trebalo, da se postojeći vodopusti upotpune u međusobnoj udaljenosti od 100 metara i to barem na cestama i ulicama, u kojima su posagrađene kuće i zgrade u svrhu brze i uspješne vatrogasne odbrane“.

Trg. općina odnosno zastupstvo podnijelo je predstavku, da se isprave neke mane na vodovodu, a među ostalim spomenulo, da je hidranata premalo. Vladin građevni odsjek izradio je odluku, u kojoj se — što se hidranata tiče — kaže ovo: „Treći prigovor tiče se hidranata kojih da navodno nema. No tu mora predležati pomutnja, jer je 20 hidranata ugrađeno i to na razmak od 150—200 m, što je za tamošnje prilike dostatno. Prigovor tiče se vjerovatno nastavnih cijevi na hidrantima i takovih ima, te se nalaze tamo pohranjeni“.

Mnijenje gosp. nadsavjetnika Pisačića nije ispravno da razmak od 150—200 m odgovara potrebama mjesta i vatrogastva. Prigovor pak općine tiče se jasno premanenoga broja hidranata i prevelike njihove udaljenosti, pa tu „ne predleži pomutnja“.

O tom, kako moraju razdaleko biti hidranti, postoje već čitave rasprave, pa su stručnjaci danas posve na čistu glede ove udaljenosti s obzirom na požarne potrebe.

Na svjetskom glasu stručnjaci vatrogastva ističu u svojim stručnim izdanjima i predavanjima na raznim svjetskim kongresima, od kakove je važnosti za brzu i uspješnu odbranu na garištima međusobna udaljenost vodovodnih vodopusta. Stručnjak inženjer i požarni ravnatelj Schianka u svome poučnom izdanju pod naslovom „Wasserversorgung in Brandfällen“ kaže: „U gradovima i mjestima, kojih tlak vodovoda ima snagu od 3 do 4 atmosfere preporučuje se međusobna udaljenost od 50 metara. Vatrogasni stručnjaci umirovijeni požarni ravnatelj Müller u Wicnu, građevni nadsavjetnik i požarni ravnatelj Hueber i sadašnji požarni ravnatelj Qvirin u Grazu, traže međusobnu udaljenost od 80 do 100 metara, a u blizini tvornica, velikih skladišta i drugih monumentalnih zgrada 50 do 80 m. Čim je međusobna udaljenost vodovodnih vodopusta manje

Hrvat. pučka crkvena pobjevka.

Pisac: Milan Štanić.

(Pisano)

Naš Križevčan — Kolindarov Križevčan (Zagreb 1898.) nije popravo starije naše pučke crkvene pjesme. Orguljari su dobili zgodne prilike, a pjevači su dobili nešto. Šteta je i to, da su starije pjesme — namijenjene i pjevanje u crkvi — u naše vrijeme i u crkvi i u kući, pjesme. Da se osvrnemo na crkvenu pjesmu i rad drugog autora: ova naša pučka pobjevka, koja je u našem domaćem časopisu „Vijesti“ objavljena 1904. i 1913. godine, ima

rektora i glaznika zagrebačke Mirka Divkovića i samostalnog učitelja pjevanja Ivan Štanić. Šteta je i to, da je u Štaniću bilo premalo sprema za takav rad.

Možno se skriviti iza naše crkvene pjesme naše škole, pučke i srednje, osobito ženke po samostanima. One su nam „lirika“ — njemačke pjesme sa kojihakvim sentimentalističkim stilovima.

Općinski kraj Hrvatska ipak je ostao za našu tradiciju i očuvao po koja stara hrvatska crkvena pobjevka.

Vlastimir Novak ovako je rekao g. 1889. naše crkvene pjesme u raspravi: „Crkvena i svjetska pjesma“ (Prijateljstvo, te izdanje iz Zagreba 1890. godine, str. 11. i 12.).

da je veselje kršćansko o Božiću i uskraćeno drugo nego ono, kad se ljudi sastaju na odmoru u veselom društvu.“

Ono su slavne riječi, koje bi si trebali duboko upisati u srce naši orguljari i svećenici, koji su odgovorni za crkveno pjevanje u svojoj crkvi. U istoj raspravi obazire se Novak na poznatu pjesmu u čast Mariji „Marijo svibnja kraljica“ pa veli za taj pjesmu: „Taj pjesm, da bi se taj melodij moglo misliti da je podmetnuto ljubavno uzbuđenje sentimentalnog srca. Pa ipak taj pjesm neprestano vladu u našim crkvama. Mi mislimo da se može biti svibanjske pobožnosti bez te pjesme. Koliko boljša Marijinskih pjesama imamo u našim crkvama pjevanja, pa ipak često se pjevaju ih, da je to prednost te vjerske povijesti. U toj raspravi kaže se i to: „Novak još jednom boljšu pjesmu: „Djeca naše škole“ pa veli: „Taj pjesm, da bi se taj melodij moglo misliti da je podmetnuto ljubavno uzbuđenje sentimentalnog srca.“

Prodaje se peć

Željezna dobro učuvana sa 6 metara rora.
Upitati kod Vila Vera.

Stan

od 2 -3 sobe s razprostorijama traži se —
Ponude molimo na upravu našega lista.

Izgubilo se pseto

malo, žute boje, čuje na ime „Pubi“ —
Tko ga nađe neka ga preda u upravu našeg
lista uz nagradu.

Preselenje.

Javljam cijenjenom građanstvu da sam
preselio krojačku radionicu iz Rambergove
ulice 28 u Rambergovu ulicu 56
(gdje je bio prije gosp. A. Arch) Te se pre-
poručujem za daljnje cijenjene naručbe.

Sa šovanjem
Ivan Biličan
muški i ženski krojač

Vila u Samoboru

sa 7 soba, potpuno uređen h, za iznaj-
mliti od početka rujna o. g. do kraja
lipnja buduće godine E. eventualno 2 stana
(1. sa 4 a 1. sa 3 sobe, svaki sa po-
sebnom kuhinjom)

Upitati u „Zidan ci“ (Starogradska
ulica br. 63.)

Kuća s vrtom

traži se za kupiti u Samoboru — ili okoli
Zagreba. — Ponude molimo na g. Ignaca
Stiplošeka, Samobor, Gajeva ulica.

Oglas.

U ranu zoru dana 14. kolovoza o. g. ukra-
djeno je u bašci gospodina Franje Reizera sa Ma-
jeru 40 komada buča i silu krastavaca. Gosp. Dr.
Vladimir Reizer obavezuje se time, da će onomu
koj pronađe tate platiti u ime nagrade 100 kruna,
ujedno prepustiti oštetu, koja bi eventualno po
sudu bi a doplan.

Pripos.ano.

30. o. mj. nalazili smo se u gostioni g. Ivana
Badija sjeli za stol gdje je bilo više gg. samobo-
skih obrtaika tamo smo popili litru vina i gostioni
ostavili. Za kakvih pola sata povratimo se nazad
u ova gostioni tu nas odmah napadole Marko
Zarković i Dragutin Ivančić da smo ovo posljed-
njem skrati novčarka sa 100 K. Akoprem smo mi
uvjeravali da novčarka ni vidjeli nismo tamo ni
kazi stadoše nas ova dvojica čukati i tući, i ope-
pove pretraživati. Nakon toga pozvali policija. te
su napali Koletića Josipa dok sam ja usljed ude-
raca kojima me počastu stakao. Ivančić rekao
je drugi dan svoj novac na mostu gdje ga je izgu-
bio. Ovo dajemo u javnost da oni koji su bili pri-
suti vide kakova su ova dvojica gg. kavaliri. Te
nas ni krive ni dužne s adole tući i sacukavati bez
ikakova uzroka.

U Samoboru 24. kolovoza 1918.

Kupres Martin, Koletić Josip

Električne uređjaje na vlastiti pogon uvadja VLADIMIR NOVAK

Elektrotehnički ured

Telef. 5-63 — ZAGREB — Marovska 8.

Troškovnici i nacrti na zahtjev.

Izvolite pregledati izloge.

Najveći izbor darova

za svaku zgodu!

IVAN HUBALEK urar i draguljar
SAMOBOR, glavni trg (kraj ljekarne).

Popravci obavljaju se brzo i točno.

Najbolji cigaretni papir sadašnjosti je

„GOLUB“

Jedini hrvatski proizvod.

Zdraviju nezbedljiv.

— — Dobije se svuda. — —

Prva hrv. tvornica cigaretnog papira
u ZAGREBU.

STAKLANA FRANZ, Zagreb, Jelencić trg 7.

Trgovina na malo i na veliko. — Telefon br. 22-42.

Krasne moderne čaše. Elegante kristal garniture, najnoviji proizvodi.

Prikladni darovi za svaku zgodu kao:

čaše i boce sa hrvatskim narodnim grbom i trobojkom. Majolica čaše u darovima kao
šipke figure iz glasovite tvornice. Električne i petrol. svjetiljke i lampice.

Specijalne okladnice za bakartek i vjetrovne potrebnosti.

Staklo se odpruza ovdje u prvotna hrvatska čašica.